Lietas arhīva Nr. 1A-0396-20/26
ECLI:LV:RVPT:2020:1123.1A30039620.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 23.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa, tiesnese K.Kraveca, rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 24.marta lēmumu Nr.456.

Aprakstošā daļa

2019.gada 22.februārī, plkst.13:59, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk - VP RRP KPP) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk - PPP CPB) jaunākais inspektors M.Beirands/pers. A/ stādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC436594 par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 101.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka /pers. A/ 2020.gada 22.februārī, plkst.13:49, vadīja transportlīdzekli BMW 525, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, (turpmāk - BMW) Rīgā, pa Uzvaras bulvāri no O.Vācieša ielas puses Bāriņu ielas virzienā, ar ātrumu 88 km/h, ceļa zīmes Nr.323 "Maksimālā ātruma ierobežojums" darbības zonā, pie atļautā ātruma 30 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 85 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „Stalker Dual DSR" Nr.DE007371.

2020.gada 25.februārī VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk - SAPIB) Administratīvās nodaļas vecākā inspektore I.Gailāne, izskatot lietas materiālus /pers. A/ klātbūtnē, saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta divdesmito daļu, nolēma /pers. A/ piemērot naudas sodu 360 *euro* un atņemt transportlīdzekļu vadīšanas apliecību uz 6 mēnešiem.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2020.gada 24.marta lēmumu Nr.456 (turpmāk – Lēmums) 2020.gada 25.februāra VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecāka inspektores I.Gailānes lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka lai iestātos LAPK 149.^{8}panta divdesmitajā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā ceļa zīmes 519. vai 555.ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā un braucot ar vieglo transportlīdzekli ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 51 km/h līdz 60 km/h.

CSN 102.punkts nosaka, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi, ievērojot šo noteikumu 99.punktā minētos nosacījumus, drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto ātrumu.

Lieta nav strīda par to, ka /pers. A/ 2019.gada 22.februārī, plkst. 13:49, vadīja transportlīdzekli BMW, Rīgā, pa Uzvaras bulvāri no Ojāra Vācieša ielas puses Bāriņu ielas virzienā, apdzīvotā vietā, ceļa zīmes Nr.323 "Maksimālā ātruma ierobežojums" darbības zonā pie atļautā braukšanas ātruma 30 km/h.

Lietā ir strīds par to vai /pers. A/ transportlīdzekli vadījis ar ātrumu 88 km/h.

Norādīts, ka šajā lietā pierādījumi ir administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC436594, /pers. A/ sūdzība, radara atkārtotās veriflcēšanas sertifikāts Nr.E0295V19, policijas darbinieku fiksētais videoieraksts pārkāpuma izdarīšanas vietā.

Videoierakstā redzams, ka policijas transportlīdzeklis stāv ceļa malā un fiksē tā virzienā braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātrumu. Plkst. 13:49 policijas transportlīdzeklim pretī brauc divi BMW markas transportlīdzekļi. Redzamas arī minēto transportlīdzekļu numurzīmes. Lodziņā "Mērķis" radars uzrāda braukšanas ātrumu 71 km/h, kas kāpj līdz 82 km/h un tad samazinās. Savukārt lodziņā "Ātrāks" radars uzrāda 86 km/h, kas uzkāpj līdz 88 km/h, pēc kā samazinās.

Norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC4365694 nostiprināts, ka transportlīdzeklim braukšanas ātrums bija 88 km/h., ņemot vērā pieļaujamo radara kļūdu, minimālais braukšanas ātrums bija 85 km/h.

Iestāde atsaucas uz Ceļu satiksmes likuma 43.4.pantu, kas noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

No minētās normas izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi secināms, ka policijas darbinieki šajā gadījumā rīkojušies atbilstoši savai kompetencei.

Iestāde konstatēja, ka ātruma mērījums veikts ar mērierīci (radaru) „ Stalker Dual DSR" Nr. DE007371. Ar verificēšanas sertifikātu Nr.E0295V19, radars „Stalker Dual DSR" Nr.DE007371 atzīts par derīgu transportlīdzekļu ātruma kontrolei. Ātruma mērierīce atbilst likuma „Par mērījuma vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 09.janvāra noteikumu Nr.40 „No teikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 05.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

Norādīts, ka radars „Stalker Dual DSR" ir ierīce ar kuru nosaka transportlīdzekļu braukšanas ātrumu. Minētajam radaram ir vairāki darbības režīmi. Šajā gadījumā tika izmantots stacionārais režīms un ātrā ātruma noteikšanas režīms. Radaram darbojoties šajos režīmos, mērķa lodziņā "Mērķis" tiks rādīts stiprākā tuvojošā vai aizejošā attiecībā pret radaru mērķa transportlīdzekļa ātrums. Bet lodziņā "Ātrāks" ātrākā tuvojošā transportlīdzekļa ātrums. Virziens, papildus, tiek norādīts ar bultiņām. Videoierakstā ir redzams, ka pretī dienesta transportlīdzeklim brauc divi transportlīdzekļi. Radars lodziņā "Mērķis" fiksē ātrumu 82 km/h, bet lodziņā "Ātrāks" 88 km/h. No minētā saprotams, ka pirmā transportlīdzekļa ātrums ir 82 km/h, bet otra transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir 88 km/h.

Norādīts, ka radars neuzrāda, kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums, to dara policijas darbinieks. Policijas darbinieks vēro ceļu satiksmi un ar kādu ātrumu transportlīdzekļi pārvietojas. Radaram fiksējot ātruma pārsniegšanu, policijas darbinieks vizuāli nosaka, kurš transportlīdzekļa vadītājs ir pārsniedzis šo ātrumu. No lietas materiāliem ir saprotams, ka policijas darbinieks pārliecinoši ir norādījis, ka ar fiksēto ātrumu 88 km/h ir pārvietojies tieši /pers. A/ vadītājs transportlīdzeklis.

Attiecībā par /pers. A/ sūdzībā izteiktām šaubām par radara darbību, iestāde norāda, ka iepazīstoties ar videoierakstu nekonstatē sūdzībā norādītos

argumentus, proti, ka /pers. A/ vadījis transportlīdzekli atrodoties pus transportlīdzekļa korpusa attālumā no priekšā braucošā transportlīdzekļa. Šāda radara ātrumu fiksēšana ir tikai loģiska, jo abi braucošie transportlīdzekļi izdara paātrinājumu un pēc tam samazina ātrumu. Iestāde secināja, ka pirmais braucošais transportlīdzeklis ir ātrāk bremzējis. Arī pats /pers. A/ sūdzībā norāda, ka ātrumu palielinājis uz neilgu brīdi.

Ņemot vērā augstāk minēto Iestādei nerodas šaubas par to, ka ātrums 88 km/h ir fiksēts tieši /pers. A/ vadītajam transportlīdzeklim BMW.

Iestāde konstatēja, ka /pers. A/ ir piemērots minimālākais iespējamais sods kāds paredzēts par šādu pārkāpumu - naudas sods 360 *euro* un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem, līdz ar ko nav nozīmes šajā gadījumā vērtēt LAPK 32.pantā noteikto.

Iestāde konstatēja, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{8}panta divdesmitajā daļā, līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts un sods piemērots pamatoti.

Par Iestādes Lēmumu /pers.A/(turpmāk - Sūdzības iesniedzējs) iesniedza sūdzību tiesā.

Sūdzībā citā starpā norādīts, ka Iestādes Lēmums ir nepamatots un tiek pārsūdzēts pilnā apjomā. Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka ir vadījis transportlīdzekli administratīvā protokolā norādītajā laikā un vietā, kā arī neapstrīd, ka ir pārsniedzis atļauto ātrumu, kļūdaini pieņemot ka atļautais ātrums ir 50 km/h. Tomēr Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lietā nav pierādīts, ka tieši viņa vadītājam transportlīdzeklim bija fiksēts braukšanas ātrums 88 km/h. Uz minēto norāda tas, ka braucis aiz priekšā braucošā transportlīdzekļa. Videoierakstā redzams, ka brīdī, kad palielinājis ātrumu, viņa vadītais transportlīdzeklis no priekšā braucošā transportlīdzekļa atradies pus transportlīdzekļa korpusa attālumā. Kad viņa transportlīdzeklim radars uzrāda braukšanas ātrumu 88 km/h, tad priekšā braucošajam transportlīdzeklim uzrāda braukšanas ātrumu 75 km/h, kas ir apšaubāmi. Mērierīces verificēšanas termiņš kaut ir derīgs, tomēr atlikušais laiks līdz jaunas verifikācijas nepieciešamībai 2021.gada 24.martā, varētu norādīt uz iespējamām kļūdām tās darbībā.

Norādīts, ka administratīvā protokola sastādīšanas laikā policijas inspektors norādīja, ka paskaidrojumi būs jāsniedz Gaujas ielā, kad tiks izskatīta lieta, toties, kad tika sniegti paskaidrojumi inspektorei, kas izskatīja lietu, tika norādīts, ka nedrīkst runāt par situāciju kopumā un par blakus esošo transportlīdzekli. Uzskata, ka sūdzības iesniedzēja paskaidrojumu netika ņemti vērā un netika izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktas personas pienākumi un tiesības.

Papildus norādīts, ka godprātīgi attiecas pret CSN prasību ievērošanu. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir kopš 1990.gada. Nekad nav vadījis transportlīdzekli alkohola reibumā un nav bijis neviens rupjš pārkāpums. Nav neviena soda punkta. Ir mazs dēls (4 gadi), kura vajadzību nodrošināšanai ikdienā nepieciešams viņu vadāt ar transportlīdzekli. Darba pienākumos ietilpst projektēto būvju autoruzraudzība, kas ir saistīta ar transportlīdzekļa vadīšanu. Ir slimi vecāki. Norāda, ka turpmāk šādu situāciju nepieļaus.

Sūdzības iesniedzējs lūdz izskatīt sūdzību mutvārdu procesā.

Izvērtējot lietas materiālus un pamatojoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Civod-19 izplatību" 5.pantu, tiesnese nozīmēja lietas izskatīšanu rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem tika paziņots 2020.gada 21.aprīlī, dodot termiņu rakstveida paskaidrojumu un ar lietas izskatīšanu saistīto pieteikumu un lūgumu iesniegšanai līdz 2020.gada 11.augustam.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma un Iestādes Lēmums atstājams negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

Tiesa, pārbaudījusi Iestādes Lēmuma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Proti, Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka Sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{8}panta divdesmitās daļas.

Iestādes Lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ka gadījumā, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas Iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa pievienojas iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Izvērtējot tiesā iesniegto sūdzību un Iestādē iesniegto sūdzību, secināms, ka tiesā iesniegtajā sūdzībā nav norādīti jauni apstākļi, kā dēļ Lēmums būtu atceļams.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1}pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus un tajā esošos rakstveida un elektroniskos pierādījumus, tiesa uzskata, ka lietā ir pierādīts, ka /pers. A/ 2020.gada 22.februārī, plkst.13.49, vadīja transportlīdzekli BMW 525, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Rīgā, pa Uzvaras bulvāri no Ojāra Vācieša ielas pusi Bāriņu ielas virzienā, apdzīvotā vietā, ar ātrumu 88 km/h, ceļa zīmes Nr.323 "Maksimālā ātruma ierobežojums" darbības zonā, pie atļautā ātruma 30 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 85 km/h.

Iepazīstoties ar viesiem lietā esošajiem pierādījumiem uz izvērtējot tos kopsakarā tiesai neradās šaubas, par to, ka radara uzrādītājs ātrums 88 km/h ir fiksēts tieši Sūdzības iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim BMW ar valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Tiesai nav pamata apšaubīt veiktos mērījumus un to, ka braukšanas ātruma pārkāpums tika fiksēts Sūdzības iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim.

Tiesa konstatē, ka ātruma mērījums veikts ar mērierīci (radaru) „ Stalker Dual DSR" Nr. DE007371. Ar verificēšanas sertifikātu Nr.E0295V19, radars „Stalker Dual DSR" Nr.DE007371 atzīts par derīgu transportlīdzekļu ātruma kontrolei. Ātruma mērierīce atbilst likuma „Par mērījuma vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 09.janvāra noteikumu Nr.40 „No teikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 05.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

Radars neuzrāda, kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums, to dara policijas darbinieks. Policijas darbinieks vēro ceļu satiksmi un ar kādu ātrumu transportlīdzekļi pārvietojas. Radaram fiksējot ātruma pārsniegšanu, policijas darbinieks vizuāli nosaka, kurš transportlīdzekļa vadītājs ir pārsniedzis šo ātrumu.

Lietā konstatēts, ka braukšanas ātruma mērījums tika veikts un pārkāpums fiksēts tā izdarīšanas brīdī, proti, brīdī, kad transportlīdzeklis atradās

kustībā un policijas darbiniekam tas bija vizuāli redzams.

Tiesai nav pamata apšaubīt šos apstākļus, jo, pirmkārt, policijas darbinieks pārkāpumu fiksējis dienesta pienākumu izpildes laikā, kad to uzmanība ir koncentrēta tieši ceļu satiksmes uzraudzībai, otrkārt, pārkāpums fiksēts tā faktiskajā vidē, to konstatējot gan vizuāli, gan veicot ātruma mērījumu, veicot videoierakstu.

Arī Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi kopsakarā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem apliecina pārkāpuma esamību.

Tiesas ieskatā lietā iegūtie pierādījumi ir pieļaujami, ticami un attiecināmi uz doto lietu, kas kopumā pierāda lietā konstatēto pārkāpumu esamību.

Atbilstoši LAPK 243.panta ceturtajai daļai administratīvā pārkāpuma protokols ir vērtējams kā pieļaujams un ticams pierādījums, jo ziņas par faktiem, kuras pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, ir uzskatāmas par pierādījumu bez papildus procesuālo darbību veikšanas, ja vien netiek pierādīts pretējais.

Lietas izskatīšanas gaitā tiesa nekonstatē faktus, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēti noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu tieši /pers. A/. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, netika konstatēti.

Tāpat lietā nav pieradīts, ka policijas darbinieki, pie protokola sastādīšanas un pie lēmuma pieņemšanas būtu lieguši Sūdzības iesniedzējam sniegt paskaidrojumus vai ir lieguši iepazīties ar lietas materiāliem.

Administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts Sūdzības iesniedzējam klātesot un sūdzības iesniedzējs ir parakstījies, ka LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi saprotamā valodā viņam ir izskaidroti.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam sods ir noteikts pamatoti un tiesiski. Līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi, t.i., administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs.

Lietā piemērotā soda apmērs nav apstrīdēts, līdz ar to izvērstāku piemērotā soda apmēra vērtējumu tiesa neveic.

Tiesa nekonstatē, ka Iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu.

Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10. punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu).

Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtēs citus sūdzībā norādītos argumentus, jo tie nav atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa, kā arī tie neietekmē tiesas izdarītos secinājumus.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{7}pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{18}pantu,

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 24.marta lēmumu Nr.456, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma pieejamības diena 2020.gada 23.novembrī.

Tiesnese (K.Kraveca